

رضایت یک واکنش شناختی و عاطفی نسبت به محیط پیرامون می باشد که طی آن فرد ارضاء نیازهایش را اعلام می دارد(۱). به عبارت دیگر رضایت در خدمات پزشکی با برطرف شدن نیاز فرد ارتباط دارد. نیازهایی که برای یک بیمار مطرح می شوند شامل نیازهای روانی و اجتماعی از یک سو و نیازهای جسمانی از سوی دیگر که برقراری ارتباط صحیح و مستمر با بیمار و توجه به نیازهای روانی اجتماعی و کمک به برطرف نمودن نیازهای وی بطور مستقیم و غیر مستقیم بیمار را در جهت بهبودی و نهایتاً کسب رضایت سوق می دهد(۱). در بسیاری از کشورها از جمله ایران نابسامانیهای در ارائه خدمات بهداشتی درمانی به مردم مشاهده می گردد که شاید دلیل آن تحولات عظیم در شیوه درمان بیمارها می باشد. راه حل این نابسامانیها متناسب نمودن نظام ارائه خدمات درمانی با پیشرفتهای مذکور می باشد. به عبارت دیگر ایجاد تغییرات اساسی و بنیادین در ارائه خدمات درمانی ضروری به نظر می رسد.

تحقیقات انجام شده نشان می دهد که ارزیابی مراقبتها، مهارتهای عملی را افزایش داده و نقاط ضعف را مشخص می نماید و نهایتاً با برطرف شدن علل نارضایتی، انگیزه ارائه خدمات به بیماران بیشتر شده و نیازهای بیماران ارضاء می گردد(۲). لورین معتقد است از آنجایی که رضایت بیماران تحت تأثیر نوع بیمارستان، نوع بخش بستری، طرز تفکر، فرهنگ و زمینه اجتماعی و شخصیتی آنان می باشد، بنابراین ارزیابی مراقبتهای ارائه شده توسط بیماران باید ملاک باشد(۳).

بر اساس بررسیهای بعمل آمده دلیل اصلی عدم رضایت بیماران و توده مردم از خدمات پزشکی عمدتاً در عدم برقراری ارتباط صحیح پزشکان با بیماران می باشد و در این زمینه کمبودهای حرفه ای کمتر مد نظر هستند بطوری که پزشکان در مورد برقراری ارتباط صحیح با بیماران مهارت کافی ندارند در نتیجه مشارکت بیمار در درمان خود و نهایتاً رضایت وی جلب نمی شود. با توجه به پیشگفت، این پژوهش به منظور مطالعه بر روی میزان رضایتمندی بیماران از نحوه ارائه خدمات پزشکی در بیمارستان شهید بهشتی کاشان هنگام ترخیص، در مقطع زمانی خاص انجام شد تا به یاری خداوند گامی کوچک در جهت پیشبرد هر چه بهتر روابط بین پزشک و بیمار برداریم.

روش کار:

این پژوهش به صورت توصیفی مقطعی بر روی بیماران بستری در بخش های مختلف بیمارستان شهید بهشتی کاشان (به جز بیماران بستری در بخشهای اطفال _ نوزادان، CCU و ICU) هنگام ترخیص در زمستان ۱۳۷۷ انجام گرفت. تعداد ۴۰۰ نمونه از بین بیماران بستری بخشهای داخلی، عفونی، جراحی، زنان و زایمان بصورت تصادفی انتخاب و سهمیه هر بخش بر اساس تعداد بیماران ترخیصی در فصل مشابه سال قبل تعیین گردید. ابزار پژوهش برای افراد باسواد پرسشنامه و برای افراد بی سواد مصاحبه بود.

پرسشنامه شامل دو بخش بود: بخش اول حاوی مشخصات بیمار و هشت متغیر در ارتباط با سن، جنس، وضعیت تأهل، میزان تحصیلات، شغل، سابقه بستری در بیمارستان، مدت بستری و بخش بستری بود. بخش دوم شامل میزان رضایت از خدمات ارائه شده مشتمل بر ۱۲ گزینه به ترتیب: شناخت رده های مختلف پزشکی، قابلیت تشخیص رده های مختلف پزشکی، رضایت از نحوه معرفی پزشکان در نخستین برخورد، دسترسی به پزشک در موقع نیاز، رعایت نظم در ویزیت و معاینات پزشکی، رضایت از نحوه توضیحات پزشک در مورد ماهیت بیماری، توضیحات پزشک در مورد رژیم غذایی و محدودیتهای آن، نحوه پیگیری بیماری بعد از ترخیص، نحوه معالجه و تکمیل برنامه درمان، سوالات بیماران، توضیح پزشک درباره محدودیتهای فعالیت و میزان استراحت آنان در رابطه با بیماری و نهایتاً نظر کلی بیماران در رابطه با خدمات پزشکان بود.

میزان رضایت بیماران از خدمات پزشکی با سه جواب کاملاً راضی، نسبتاً راضی و ناراضی در پرسشنامه منظور گردید به ترتیب امتیاز ۲، ۱، و صفر برای جوابها در نظر گرفته شد. پرسشنامه افراد باسواد توسط خود آنها تکمیل گردید و درمورد افراد بی سواد تکمیل پرسشنامه توسط محقق انجام شد و حتی الامکان سعی شد روند اخذ اطلاعات به صورت محرمانه انجام گیرد.

یافته های تحقیق:

نتایج یافته های حاصل از بررسی روی ۴۰۰ بیمار هنگام ترخیص به شرح ذیل می باشد:

۵۰٪ از افراد مورد مطالعه در محدوده سنی ۴۵-۱۵ سال، ۲۷/۷٪ در رده سنی ۶۵-۴۶ سال، ۱۹٪ در رده سنی ۸۰-۶۶ سال و ۲/۳٪، ۸۰ سال به بالا داشتند. ۴۷/۲٪ مرد و ۵۲/۸٪ زن بودند همچنین ۷۷/۷٪ متأهل، ۱۷/۶٪ مجرد و ۴/۷٪ بیوه بودند. از نظر تحصیلات ۴۳/۷٪ بی سواد، ۲۲٪ تحصیلات ابتدایی، ۲۱/۳٪ متوسطه و ۳٪ لیسانس و بالاتر بودند. ۵۵٪ افراد سابقه بستری قبلی داشتند و ۴۵٪ بدون سابقه بستری بودند. ۴۱/۵٪ افراد در بخش داخلی، ۳۱/۷٪ در بخش جراحی، ۱۳/۳٪ در بخش عفونی و ۱۲/۵٪ در بخش زنان و زایمان بستری بودند. ۵۲٪ افراد مورد مطالعه ۱-۵ روز بستری بودند و ۲۸/۵٪ ۶-۱۰ روز، ۱۱/۸٪ بین ۱۱-۱۵ روز و ۷/۷٪ بیش از ۱۵ روز بستری بودند. میزان رضایت بیماران از نحوه اولین برخورد پزشکان با بیماران بدون در نظر گرفتن متغیرهای فوق ۶۶٪ کاملاً راضی و ۳۰٪ نسبتاً راضی و ۴٪ ناراضی بودند. بیشترین رضایت را زنان رده سنی ۴۵-۱۵ سال با تحصیلات متوسطه و خانه دار و کمترین رضایت را نیز مردان بالای ۸۰ سال بی سواد و بیکار و بازنشسته ابراز داشتند. در مورد گزینه در دسترس بودن پزشک در موقع نیاز در کل، ۶۶/۵٪ افراد کاملاً

کاهش یافته و از تحمیل هزینه های اضافی به بیمار، جامعه و دولت جلوگیری شود. در پایان ذکر این نکته ضروری است که با توجه به میزان نسبتاً بالای رضایتمندی در این تحقیق نباید تصور کنیم در ارائه خدمات به بیماران هیچگونه مشکلی وجود نداشته است و اگر سوالات دیگری در پژوهش دیگری مطرح شود ممکن است میزان نارضایتی بیماران خیلی بیش از این تحقیق باشد.

تقدیر و تشکر:

بدینوسیله از حوزه معاونت محترم پژوهشی دانشگاه، ریاست محترم بیمارستان شهید بهشتی و جناب آقای مهندس سید غلامعباس موسوی و جناب آقای مجید صابری که در این پژوهش ما را یاری نموده‌اند تقدیر و تشکر می‌گردد.

References:

- 1) Clifford Pamfla : Measuring Satisfaction With Medical Care Management. Aquality Impromement Tool. *American Association of occupation health nurses. 1992 Vol 4aon.z pp333-341.*
- 2) ستوده نژاد. و همکاران: بررسی رضایتمندی بیماران از کادر پزشکی بیمارستانهای کرمان، مجله طب و تزکیه، بهار ۷۷، شماره ۲۸، صفحات ۱۰۳-۱۰۰
- 3) آریا. ن : بررسی میزان رضایت بیمارانی که تحت عمل جراحی پیوند کلیه قرار گرفته اند از مراقبتهای ارائه شده در بیمارستانهای وابسته به وزارت بهداشت و درمان در شهر تهران، پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی ایران
- 4) Lorraine ferris: A Guide to direct measures of patient satisfaction in clinical practice 1992.Vol 140no.10 pp1727-1729.

Abstract

The assessment of satisfaction rate of delivered services by physicians to hospitalized patients discharged from Shahid Beheshti hospital of Kashan in winter of 1998.

Authours: Seyed Ali Masoud, MD,¹ Mohsen Taghizadeh, MSc,²

Satisfaction is a cognitive and affective response by which an individual expresses regarding the alleviation of her/his needs. In medical services that cares are rendered, the psycho-social needs of patients in one hand and their physical needs in the other hand are important.

These are indeed the prime objectives of the Islamic Republic of Iran and this research was carried out to assess the quality of the services rendered by physicians to the patient hospitalized in Shahid Beheshti Hospital of Kashan upon their discharge from the hospital.

400 patients who were hospitalized in different wards of Shahid Beheshti hospital were randomly selected during discharge from the hospital.

A questionnaire regarding the delivery of services during the hospitalization period was prepared and the samples were asked to complete the questionnaire. The category of responses included very satisfactory, relatively satisfactory, and unsatisfactory.

The result of the study showed that 69% of patients chose the satisfactory response for all the question items, 27% chose the relatively satisfactory, and 4% marked the unsatisfactory response. The highest rate of satisfactory responses belonged to the items about satisfaction of patients.

From the physicians concerning the patients question from the physicians (684 points from the total of 800 points). The lowest rate of response belonged to the satisfaction of the patients about question related to their diet (641 points out of 800 points). The rate of satisfaction for individuals with higher education, house holders, employees, unmarried, and age group is to 45 was higher than the other groups. Women and individuals with a history of hospitalization expressed higher rate of satisfaction regarding the delivery of services and there was an inverse association between the duration of hospitalization and satisfaction.

Key Words ; Satisfaction, Medical Staff, Shahid Beheshti Hospital

¹)Associate professor in faculty of internal medicine , Kashan university of medical sciences.

²) M.sc., Faculty of medicine , Kashan university of medical sciences.